

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. birželio 4 d.*

Sujungtose bylose C-22/08 ir C-23/08

dėl *Sozialgericht Nürnberg* (Vokietija) 2007 m. gruodžio 18 d. sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2008 m. sausio 22 d., pagal EB 234 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Athanasios Vatsouras (C-22/08),

Josif Koupatantze (C-23/08)

prieš

Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

* Proceso kalba: vokiečių.

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai A. Ó Caoimh, J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas), U. Lohmus ir P. Lindh,

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. vasario 4 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma ir C. Blaschke,

- Danijos vyriausybės, atstovaujamos J. Bering Liisberg ir B. Weis Fogh,

- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. Wissels ir M. de Grave,

- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos I. Rao ir J. Coppel,

- Europos Parlamento, atstovaujamo E. Perillo, A. Auersperger Matić ir U. Rösslein,

- Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos M. Veiga ir M. Simm,

- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Maidani ir F. Hoffmeister,

susipažinęs su 2009 m. kovo 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Prašymai priimti prejudicinius sprendimus pateikti dėl EB 12 bei 39 straipsnių aiškinimo ir 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, p. 77;

2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46; klaidų ištaisymai: OL L 229, 2004, p. 35, OL L 197, 2005, p. 34 ir OL L 204, 2007, p. 28), 24 straipsnio 2 dalies galiojimo.

- 2 Šie prašymai buvo pateikti nagrinėjant bylas tarp A. Vatsouras bei J. Koupatantze ir *Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900* (Niurnbergo įdarbinimo centras, toliau – ARGE) dėl atsisakymo teikti bazines išmokas, skirtas darbo ieškantiems asmenims, kurios jiems jau buvo paskirtos.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

- 3 Direktyvos 2004/38 pirmoje ir devintoje konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

- „1) Sąjungos pilietybė kiekvienam Sąjungos piliečiui suteikia pirminę ir asmeninę teisę laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, taikant Sutartyje ir jai vykdyti patvirtintose priemonėse nustatytus apribojimus ir reikalavimus.

<...>

9) Sąjungos piliečiai turėtų turėti teisę ne ilgesnį kaip trijų mėnesių laikotarpį gyventi priimančiojoje valstybėje narėje netaikant jiems jokių reikalavimų ar formalumų, išskyrus reikalavimą turėti galiojančią tapatybės kortelę ar pasą, nepažeidžiant galimybės taikyti palankesnę traktavimą ieškantiesiems darbo, pripažintą Teisingumo Teismo precedentine teise.“

4 Direktyvos 2004/38 6 straipsnyje nustatyta:

„1. Sąjungos piliečiai turi teisę gyventi kitos valstybės narės teritorijoje iki trijų mėnesių trukmės laikotarpį, netaikant jokių reikalavimų ar formalumų, išskyrus reikalavimą turėti tapatybės kortelę arba pasą.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taip pat taikomas šeimos nariams, turintiems galiojančią pasą, kurie nėra valstybės narės piliečiai, lydintiems ar atvykstantiems pas Sąjungos pilietį.“

5 Direktyvos 2004/38 7 straipsnyje nustatyta:

„1. Visi Sąjungos piliečiai turi teisę gyventi kitos valstybės narės šalyje ilgiau kaip tris mėnesius, jei jie:

a) yra darbuotojai ar savarankiškai dirbantieji priimančiojoje valstybėje narėje <...>.

<...>

3. Taikant šio straipsnio 1 dalies a punktą, Sąjungos pilietis, kuris nebėra darbuotojas ar savarankiškai dirbantysis, išlaiko darbuotojo ar savarankiškai dirbančiojo statusą tokiais atvejais:

<...>

c) asmuo yra tinkamai užregistruotas bedarbis ne savo noru po to, kai dirbo pagal terminuotą darbo sutartį trumpiau kaip vienerius metus arba tapo bedarbiu ne savo noru per pirmuosius dvylika mėnesių ir yra užregistruotas kaip ieškantis darbo atitinkamame įdarbinimo biure. Tokiu atveju darbuotojo statusas išsaugomas ne trumpiau kaip šešis mėnesius;

<...>“

6 Šios direktyvos 14 straipsnyje, be kita ko, numatyta:

„1. Sąjungos piliečiai ir jų šeimos nariai turi 6 straipsnyje numatytą teisę gyventi šalyje tol, kol jie netampa nepagrįsta našta priimančiosios valstybės narės socialinės paramos sistemai.

2. Sąjungos piliečiai ir jų šeimos nariai [turi] 7, 12 ir 13 straipsniuose numatytą teisę gyventi šalyje tol, kol jie atitinka ten nustatytus reikalavimus.

<...>

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 bei 2 dalių ir nepažeidžiant VI skyriaus nuostatų, išsiuntimo iš šalies priemonė jokia būdu negali būti taikoma prieš Sąjungos piliečius ar jų šeimos narius, jei:

<...>

b) Sąjungos piliečiai atvyko į priimančiosios valstybės narės teritoriją ieškodami darbo. Tokiu atveju Sąjungos piliečiai ir jų šeimos nariai negali būti išsiųsti iš šalies tol, kol jie gali pateikti įrodymus, kad tebeieško darbo ir kad jie turi realių galimybių įsidarbinti.“

7 Pagal Direktyvos 2004/38 24 straipsnį:

„1. Taikant tokias specialiąsias nuostatas, kurios aiškiai numatytos Sutartyje ir antriniuose teisės aktuose, visiems Sąjungos piliečiams, pagal šią direktyvą gyvenantiems priimančiosios valstybės narės teritorijoje, Sutarties taikymo srityje taikomas vienodas traktavimas kaip ir tos valstybės narės piliečiams. Ši teisė suteikiama ir šeimos

nariams, kurie nėra valstybės narės piliečiai ir turi teisę gyventi šalyje arba nuolatinio gyvenimo šalyje teisę.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, priimančioji valstybė narė neįpareigojama suteikti socialinės paramos teises per pirmuosius tris gyvenimo šalyje mėnesius arba, kai taikytina, ilgesnį 14 straipsnio 4 dalies b punkte numatytą laikotarpį, ir neįpareigojama iki įgyjant nuolatinio gyvenimo šalyje teisę suteikti paramą studijoms, įskaitant profesinį parengimą, susidedančią iš studento stipendijų ar paskolų, asmenims, išskyrus darbuotojus, savarankiškai dirbančiuosius, tokį statusą išlaikančius asmenis ir jų šeimos narius.“

Nacionalinės teisės aktai

- 8 Vokietijos socialinės apsaugos kodekso II knygos (*Sozialgesetzbuch II*, toliau – SGB II) „Bazinės išmokos darbo ieškantiems asmenims“ 7 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Pagal šią knygą išmokos suteikiamos asmenims:

1) vyresniems kaip 15 metų amžiaus, bet jaunesniems kaip 65 metų amžiaus;

2) kurie yra darbingi;

3) kuriems reikia paramos ir

4) kurie įprastai gyvena Vokietijos Federacinėje Respublikoje <...>.

Išmokos nesuteikiamos <...>

2) užsieniečiams, kurių teisė gyventi susijusi tik su darbo paieška, jų šeimos nariams ir asmenims, turintiems teisę į paramą pagal Įstatymo dėl išmokų prieglobsčio prašantiems asmenims (*Asylbewerberleistungsgesetz*) 1 straipsnį. Nuostatos dėl teisės gyventi netaikomos.“

⁹ Pagal Vokietijos socialinės apsaugos kodekso XII knygos (*Sozialgesetzbuch XII*) 23 straipsnio „Socialinė parama užsieniečiams“ 3 dalį užsieniečiams, atvykusiems į šalį dėl socialinės paramos, kurioje jų teisė gyventi susijusi tik su darbo paieška, socialinė parama nesuteikiama.

¹⁰ Minėto įstatymo dėl išmokų prieglobsčio prašantiems asmenims 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Pagal šį įstatymą teisę gauti išmokas turi asmenys, kurie iš tikrųjų gyvena federacijos teritorijoje ir

- 1) turi leidimą gyventi pagal Prieglobsčio suteikimo tvarkos įstatymą (*Asylverfahrensgesetz*);

<...>“

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

Byla C-22/08

- 11 A. Vatsouras, 1973 m. gruodžio 10 d. gimęs Graikijos pilietis, į Vokietiją atvyko 2006 m. kovo mėnesį.
- 12 2006 m. liepos 10 d. jis paprašė ARGE išmokų pagal SGB II. 2006 m. liepos 27 d. Sprendimu ARGE paskyrė ieškovui išmokas iki 2006 m. lapkričio 31 dienos. A. Vatsouras gautos profesinės veiklos pajamos buvo išskaičiuotos iš nagrinėjamų išmokų sumos, todėl jų dydis sudarė 169 eurus per mėnesį. 2007 m. sausio 29 d. ARGE sprendimu ieškovui šių išmokų mokėjimas buvo pratęstas iki 2007 m. gegužės 31 dienos.
- 13 2007 m. sausio pabaigoje A. Vatsouras baigė vykdyti profesinę veiklą.

14 2007 m. balandžio 18 d. Sprendimu ARGE panaikino paskirtas išmokas nuo 2007 m. balandžio 30 dienos. Dėl šio sprendimo A. Vatsouras pateiktas skundas buvo atmestas 2007 d. liepos 4 d. ARGE sprendimu, motyvuojant, kad jis neturėjo teisės į išmokas pagal SGB II 7 straipsnio 1 dalies antrojo sakinio 2 punktą. A. Vatsouras pareiškė ieškinį dėl šio sprendimo *Sozialgericht Nürnberg* (Niurnbergo socialinių bylų teismas).

15 2007 m. birželio 4 d. A. Vatsouras vėl pradėjo dirbti, todėl jam nebereikėjo socialinės paramos.

Byla C-23/08

16 J. Koupantantze, gimęs 1952 m. gegužės 15 d., yra Graikijos pilietis.

17 Jis atvyko į Vokietiją 2006 m. spalio mėnesį ir pradėjo dirbti 2006 m. lapkričio 1 dieną. Jo darbo sutartis baigė galioti tą pačių metų gruodžio 21 d., darbdaviui nurodžius, kad trūksta užsakymų.

18 2006 m. gruodžio 22 d. J. Koupantantze paprašė ARGE bazinių išmokų darbo ieškantiems asmenims pagal SGB II. 2007 m. sausio 15 d. Sprendimu ARGE paskyrė ieškovui 670 eurų mėnesinę išmoką iki 2007 m. gegužės 31 dienos. Tačiau 2007 m. balandžio 18 d. Sprendimu ARGE panaikino šią paskirtą išmoką nuo 2007 m. balandžio 28 dienos.

- 19 J. Koupatantze dėl šio sprendimo pateiktą skundą ARGE atmetė 2007 m. gegužės 11 d. Sprendimu, motyvuodamas, kad jis neturėjo teisės į išmokas pagal SGB II 7 straipsnio 1 dalies antrojo sakinio 2 punktą. J. Koupatantze pareiškė ieškinį dėl šio sprendimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme.
- 20 Nuo 2007 m. birželio 1 d. J. Koupatantze vėl pradėjo dirbti, todėl jam nebereikėjo socialinės paramos.

Prejudiciniai klausimai

- 21 2007 m. gruodžio 18 d. *Sozialgericht Nürnberg* nusprendė sustabdyti bylų nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar <...> Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalis suderinama su EB 12 straipsniu, skaitomu kartu su EB 39 straipsniu?
2. Jei į pirmąjį klausimą bus atsakyta neigiamai: ar EB 12 straipsnis, skaitomas kartu su EB 39 straipsniu, draudžia nacionalinę nuostatą, pagal kurią Sąjungos piliečiams nesuteikiama socialinė parama, jeigu viršijamas <...> Direktyvos 2004/38 6 straipsnyje nustatytas leistinas ilgiausias gyvenimo laikotarpis ir jeigu pagal kitus teisės aktus taip pat nesuteikiama teisė gyventi?

3. Jei į pirmąjį klausimą bus atsakyta teigiamai: ar EB 12 straipsnis draudžia nacionalinę nuostatą, pagal kurią Europos Sąjungos valstybės narės piliečiams nesuteikiamos net tokios socialinės išmokos, kurios suteikiamos nelegaliems migrantams?“

22 2007 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-22/08 ir C-23/08 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys bei priimtas galutinis sprendimas.

Dėl prejudicinių klausimų

Pirminės pastabos

23 Nors, atskiriant Bendrijos teismų ir nacionalinių teismų kompetenciją, iš principo nacionalinis teismas turi patikrinti, ar jo nagrinėjamoje byloje įvykdytos faktinės Bendrijos teisės normos taikymo sąlygos, vis dėlto Teisingumo Teismas, priimdamas prejudicinį sprendimą, prirėikus gali pateikti paaiškinimų, kurie nacionaliniam teismui padėtų atlikti savąjį aiškinimą (šiuo klausimu žr. 2000 m. liepos 4 d. Sprendimo *Haim*, C-424/97, Rink. p. I-5123, 58 punktą).

24 Iš prašymų priimti prejudicinius sprendimus matyti, jog pateikti klausimai pagrįsti prielaida, kad pagrindinės bylos faktinių aplinkybių egzistavimo metu A. Vatsouras ir J. Koupatantze nebuvo „darbuotojai“ EB 39 straipsnio prasme.

- 25 Prašymus priimti prejudicinius sprendimus pateikęs teismas konstatavo, kad A. Vatsouras „smulki trumpalaikė“ profesinė veikla „neužtikrino pragyvenimo“ ir kad J. Koupatantze veikla „truko vos ilgiau nei mėnesį“.
- 26 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika sąvoka „darbuotojas“ pagal EB 39 straipsnį yra Bendrijos teisės sąvoka ir neturi būti aiškinama siaurai. „Darbuotoju“ turi būti laikomas bet kuris asmuo, kuris užsiima realia ir efektyvia veikla, išskyrus nereikšmingą ir pagalbinę veiklą. Pagal šią praktiką darbo santykių esminis požymis yra tas, kad asmuo tam tikrą laiką kito asmens naudai ir jo vadovaujamas vykdo veiklą, už kurią gauna atlyginimą (žr., be kita ko, 1986 m. liepos 3 d. Sprendimo *Lawrie-Blum*, 66/85, Rink. p. 2121, 16 bei 17 punktus ir 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Petersen*, C-228/07, Rink. p. I-6989, 45 punktą).
- 27 Nei ribotas šio atlyginimo dydis, nei lėšų jam išmokėti kilmė negali turėti kokių nors pasekmių „darbuotojo“ statusui pagal Bendrijos teisę (žr. 1989 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Bettray*, 344/87, Rink. p. 1621, 15 punktą ir 2006 m. kovo 30 d. Sprendimo *Mattern ir Cikotic*, C-10/05, Rink. p. I-3145, 22 punktą).
- 28 Tai, kad pajamos iš darbinės veiklos yra mažesnės už minimalų pragyvenimo lygį, netrukdo ją vykdančio asmens laikyti „darbuotoju“ pagal EB 39 straipsnį (žr. 1982 m. kovo 23 d. Sprendimo *Levin*, 53/81, Rink. p. 1035, 15 punktą ir 1995 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Nolte*, C-317/93, Rink. p. I-4625, 19 punktą), ypač jei šis asmuo gali atlyginimą papildyti kitomis pragyvenimo pajamomis, pavyzdžiui, finansine parama iš gyvenamosios vietos valstybės lėšų (žr. 1986 m. birželio 3 d. Sprendimo *Kempf*, 139/85, Rink. p. 1741, 14 punktą).

- 29 Be to, atsižvelgiant į vykdytos veiklos trukmę, vien aplinkybė, kad darbinė veikla yra trumpalaikė, nėra tokia reikšminga, kad ši veikla nepatektų į EB 39 straipsnio taikymo sritį (žr. 1992 m. vasario 26 d. Sprendimo *Bernini*, C-3/90, Rink. p. I-1071, 16 punktą ir 2003 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Ninni-Orasche*, C-413/01, Rink. p. I-13187, 25 punktą).
- 30 Iš to išplaukia, kad, neatsižvelgiant į ribotą atlyginimo dydį ir profesinės veiklos trumpalaikį pobūdį, negalima neigti, jog pagal bendrą nagrinėjamų darbo santykių vertinimą nacionalinės institucijos negalėtų jos laikyti realia ir efektyvia veikla, galinčia ją vykdančiam asmeniui suteikti „darbuotojo“ statusą pagal EB 39 straipsnį.
- 31 Jeigu prašymus priimti prejudicinius sprendimus pateikęs teismas priėtų prie tokios išvados dėl A. Vatsouras ir J. Koupatantze vykdytos veiklos, jie galėtų išsaugoti darbuotojo statusą mažiausiai šešis mėnesius, jeigu būtų įvykdytos Direktyvos 2004/38 7 straipsnio 3 dalies c punkte išdėstytos sąlygos. Tokį faktinį vertinimą turi atlikti tik nacionalinis teismas.
- 32 Jeigu A. Vatsouras ir J. Koupatantze būtų išsaugoję darbuotojų statusą, taikant Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 1 dalį, jie turėtų teisę į SGB II numatytas išmokas minėtą šešių mėnesių laikotarpį.

Dėl pirmojo klausimo

- 33 Šiuo klausimu prašymus priimti prejudicinius sprendimus pateikęs teismas klausia, ar Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalis suderinama su EB 12 straipsniu, skaitomu kartu su EB 39 straipsniu.

- 34 Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta nuo vienodo požiūrio leidžianti nukrypti nuostata, kuri taikoma Sąjungos piliečiams, išskyrus darbuotojus, savarankiškai dirbančiuosius, tokį statusą išlaikančius asmenis ir jų šeimos narius, kurie gyvena priimančiosios valstybės narės teritorijoje.
- 35 Pagal šią nuostatą priimančioji valstybė neprivalo užtikrinti teisės į socialines išmokas, be kita ko, darbo ieškantiems asmenims ilgiau, nei jie turi teisę joje gyventi.
- 36 Valstybės narės piliečiai, ieškantys darbo kitoje valstybėje narėje, patenka į EB 39 straipsnio taikymo sritį, todėl jiems taikomas šio straipsnio 2 dalyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas (2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Ioannidis*, C-258/04, Rink. p. I-8275, 21 punktas).
- 37 Be to, atsižvelgiant į Sąjungos pilietybės įvedimą ir į Sąjungos piliečių teisės naudotis vienodo požiūrio principu išaiškinimą, piniginės išmokos, skirtos tam, kad būtų galima lengviau patekti į kitos valstybės narės darbo rinką, atžvilgiu nebegalima netaikyti EB 39 straipsnio 2 dalies (2004 m. kovo 23 d. Sprendimo *Collins*, C-138/02, Rink. p. I-2703, 63 punktas ir minėto sprendimo *Ioannidis* 22 punktas).
- 38 Tačiau valstybė narė gali teisėtai teikti pašalpą darbo ieškančiam asmeniui tik tuomet, kai nustatyta, kad šis darbo ieškantis asmuo iš tikrųjų susijęs su šios valstybės darbo rinka (2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *D'Hoop*, C-224/98, Rink. p. I-6191, 38 punktas ir minėto sprendimo *Ioannidis* 30 punktas).

- 39 Tokio ryšio egzistavimą galima įrodyti, be kita ko, konstatuojant, kad suinteresuotasis asmuo protingą laikotarpį veiksmingai ir iš tikrųjų ieško darbo atitinkamoje valstybėje narėje (minėto sprendimo *Collins* 70 punktas).
- 40 Iš to išplaukia, kad valstybių narių piliečiai, kurie ieškodami darbo kitoje valstybėje narėje sukūrė realius ryšius su šios valstybės narės darbo rinka, gali remtis EB 39 straipsnio 2 dalimi, siekdami gauti piniginę išmoką, skirtą tam, kad būtų galima lengviau patekti į darbo rinką.
- 41 Kompetentingos nacionalinės institucijos ir prireikus nacionaliniai teismai privalo ne tik konstatuoti realaus ryšio su darbo rinka egzistavimą, bet ir išanalizuoti šios išmokos pagrindinius elementus, ypač jos suteikimo tikslą ir sąlygas.
- 42 Kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 57 punkte, išmokos tikslą reikia nagrinėti remiantis jos rezultatais, o ne formalia struktūra.
- 43 Sąlyga, kuri nurodyta SGB II 7 straipsnio 1 dalyje ir pagal kurią suinteresuotasis asmuo turi galėti vykdyti profesinę veiklą, galėtų būti įrodymas, kad išmoka skirta tam, kad būtų lengviau gauti darbą.

- 44 Bet kuriuo atveju Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalyje numatyta nukrypti leidžianti nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į EB 39 straipsnio 2 dalį.
- 45 Piniginės išmokos, kurios, nepaisant jų pavadinimo nacionalinėje teisėje, skirtos integracijai į darbo rinką palengvinti, negali būti laikomos „socialine parama“ Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalies prasme.
- 46 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikėtų atsakyti, kad tiek, kiek tai susiję su valstybių narių piliečių, kurie ieško darbo kitoje valstybėje narėje, teise, išnagrinėjus pirmąjį klausimą nebuvo nustatyta nieko, kas turėtų įtakos direktyvos 24 straipsnio 2 dalies galiojimui.

Dėl antrojo klausimo

- 47 Atsižvelgiant į pirmojo prejudicinio klausimo atsakymą, nereikia atsakyti į antrąjį klausimą.

Dėl trečiojo klausimo

- 48 Šiuo klausimu prašymus priimti prejudicinius sprendimus pateikęs teismas nori sužinoti, ar EB 12 straipsnis draudžia nacionalinę nuostatą, pagal kurią Europos Sąjungos valstybių narių piliečiams nesuteikiamos tokios socialinės išmokos, kokios suteikiamos nelegaliems migrantams.

- 49 Pateikdamas šį klausimą prašymus priimti prejudicinius sprendimus pateikęs teismas remiasi Įstatymu dėl išmokų prieglobsčio prašantiems asmenims, kurio 1 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatyta, kad Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijoje iš tikrųjų gyvenantys asmenys turi teisę gauti minėtas išmokas, jeigu turi laikinąjį leidimą gyventi, išduodamą prieglobsčio prašantiems asmenims.
- 50 Todėl pateiktą klausimą reikia suprasti taip, kad prašymus priimti prejudicinius sprendimus pateikęs teismas iš esmės klausia, ar EB 12 straipsnis draudžia nacionalinę nuostatą, pagal kurią valstybių narių piliečiams nesuteikiamos tokios socialinės išmokos, kokios suteikiamos trečiųjų šalių piliečiams.
- 51 EB 12 straipsnio pirmąją pastraipą EB sutarties taikymo srityje, nepažeidžiant joje esančių nuostatų, draudžiama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės.
- 52 Ši nuostata taikoma situacijoms, patenkančioms į Bendrijos teisės taikymo sritį, kai vienos valstybės narės pilietis diskriminuojamas, palyginti su kitos valstybės narės piliečiu, vien dėl jo pilietybės, ir netaikoma galimo nevienodo požiūrio į valstybių narių ir trečiųjų valstybių piliečius atveju.
- 53 Todėl į trečiąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad EB 12 straipsnis nedraudžia nacionalinės nuostatos, pagal kurią valstybių narių piliečiams nesuteikiamos tokios socialinės išmokos, kokios suteikiamos trečiųjų šalių piliečiams.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

54 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. Tiek, kiek tai susiję su valstybių narių piliečių, kurie ieško darbo kitoje valstybėje narėje, teise, išnagrinėjus pirmąjį klausimą nebuvo nustatyta nieko, kas turėtų įtakos 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB, 24 straipsnio 2 dalies galiojimui.
2. EB 12 straipsnis nedraudžia nacionalinės nuostatos, pagal kurią valstybių narių piliečiams nesuteikiamos tokios socialinės išmokos, kokios suteikiamos trečiųjų šalių piliečiams.

Parašai.